

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/159/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811205599
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8811205599.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobkyne: J. P., C. XXX/XX, XXX XX F. M. A.L., proti žalovanému T. P., P. C. XXXX/XXB, XXX XX F. M. A. o zaplatenie 1.011,92 eur, takto

rozhodol:

Súd z a v ä z u j e žalovaného uhradiť žalobkyni sumu 487,92 eur, ktorú mu povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy každého 20. dňa toho ktorého mesiaca začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobkyne čo do zvyšku z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť jej sumu 465,38 eur ako nedoplatok na nájomnom a službách s ním spojených, pričom trovy nežiadala priznať. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným sú rozvedení a byt na P. C. Č. XXX/XX bol pridelený súdom žalobkyni do nájmu od 1.4.2011. V tomto bytovom dome býva žalobkyňa aj so svojimi maloletými deťmi. Mesačné nájomné aj so službami spojenými s užívaním bytu je 269,52 eur. Žalovaný dlhuje na nájomnom za 3 mesiace sumu 218,88 eur. Mesačná platba za plyn je 4 eur, preto dlh za plyn je 6 eur, mesačná platba za rozhlas a televíziu je 4,64 eur, preto dlh za 3 mesiace je 6,96 eur, mesačná úhrada za elektrinu je 40 eur, dlh za 3 mesiac preto činí 60 eur, odpad 21,90 eur mesačne, dlh predstavuje 10,95 eur. Nedoplatok za rok 2010 je v sume 325,19 eur, pričom polovica dlhu predstavuje 162,59 eur. Celkom takto ku dňu 30.6.2011 žalovaný dlhuje žalobkyni 465,38 eur. Žalovaný všetko v byte užíva, avšak na žiadnych mesačných platbách sa nepodieľa finančne, čo zdôvodňuje zvýšením výživného na maloleté deti. Podaním zo dňa 5.9.2011 žalobkyňa zmenila svoju žalobu tak, že žalovaný sa zaväzuje uhradiť žalobkyni sumu 422,10 eur ako nájomné ku dňu 31. 08. 2011 a zároveň má súd uložiť žalovanému povinnosť mesačne platiť k rukám navrhovateľky sumu 134,76 eur ako polovicu úhrad nájomného a úhrad spojených s užívaním bytu a to vždy každého 15-teho dňa v mesiaci, pričom trovy nežiadala priznať.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť, pričom náhradu trov konania nežiadal.

V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom zo dňa 13.10.2011 č.k. 4C/159/2011-38, ktorým zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni sumu 413,89 eur, ktorú mu povolil uhradiť v splátkach a žalobu žalobkyne čo do zvyšku zamietol.

Proti uvedenému rozsudku sa odvolal žalovaný. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.5.2012 č.k. 17Co/43/2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s uznesením zo dňa 4.1.2012, okrem výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd skutkové závery, z ktorých vyvodil právne závery, založil na výsledkoch dokazovania, ktoré nebolo vykonané v súlade so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi spôsob vykonania dokazovania určitým dôkazným prostriedkom. Podľa obsahu týchto zápisníc dôkazy boli vykonávané len na pojednávaní dňa 29.09.2011, kde okrem výsluchu účastníkov konania boli vykonané, resp. prvostupňový súd mal snahu vykonať dokazovanie listinami, ktoré sa nielenže nenachádzajú v súdnom spise v origináloch, ale ani v kópiách, navyše dôkazy týmito listinami neboli vykonané zákonným spôsobom. Z obsahu opravného uznesenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie žalobou spolu s prílohami. Z obsahu žaloby ako aj z podacej pečiatky prvostupňového súdu vyplýva, že žaloba bola predložená prvostupňovému súdu bez príloh, takže konštatovanie prvostupňového súdu o vykonaní dôkazu prílohami nie je pravdivé. Ďalším dôkazom, ktorý mal byť vykonaný, sú písomné podania účastníkov konania, fotografický materiál predložený žalovaným z č. 1. 30 až 35 súdneho spisu. Odvolací súd zistil, že ani prečítaním ani oboznámením sa s obsahom týchto listín na pojednávaní prvostupňového súdu nedošlo. Preto tieto listiny nemožno považovať za dôkazy, na základe ktorých prvostupňový súd vyvodil skutkové ani právne závery. Ďalším dôkazom, ktorý mal byť vykonaný, sú písomné podania účastníkov konania, fotografický materiál predložený žalovaným z č. 1. 30 až 35 súdneho spisu. Odvolací súd zistil, že ani prečítaním ani oboznámením sa s obsahom týchto listín na pojednávaní prvostupňového súdu nedošlo. Preto tieto listiny nemožno považovať za dôkazy, na základe ktorých prvostupňový súd vyvodil skutkové ani právne závery. Prvostupňový súd ďalej skonštatoval, že vykonal dôkaz rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 22.02.2011 č. k. 4C/261/2010-34. Takýto dôkaz vykonaný pred prvostupňovým súdom nebol. Je pravdou, že na č. 1. 27 súdneho spisu v zápisnici z pojednávania zo dňa 29.09.2011 je konštatované po tom, čo žalobkyňa vo veci bola vypočutá, že tento rozsudok predložila. Obsah tejto listiny nebol prečítaný a ani oboznámený, preto opäť musí odvolací súd konštatovať, že skutočnosti zistené na základe tejto listiny nie je možné skutkovo ani právne v prejednávanej veci vyhodnotiť, pretože neboli zistené zákonným spôsobom. Opätovne odvolací súd konštatuje, že dôkaz platobným dokladom SIPO II. nebol vykonaný v súlade s § 129 O. s. p., obdobne nebol vykonaný dôkaz ani príjmovými pokladničnými dokladmi predloženými žalobkyňou č. 5000/11, 6777/11, 2402/11, 2750, 7089/11, ani písomným podaním žalovaného zo dňa 28.09.2011 a tabuľkami o úhradách na nájomnom, platbách za káblovú televíziu, komunálny odpad, výživné, internet, elektrinu, rozhlas a televíziu, daň za garáž, exekučné zrážky v rokoch 2008, 2009, 2010 a 2011, ani upovedomeniami o začatí exekúcie zo dňa 10.06.2011 vydanými súdnym exekútorom Mgr. Martinom Petruškom. Vôbec nebol vykonaný dôkaz uznaním dlhu žalovaného zo dňa 29.11.2010, potvrdeniami Vranovskej nemocnice zo dňa 15.12.2011 a Obvodného oddelenia PZ vo Vranove nad Topľou zo dňa 08.08.2011. Ani jeden z týchto dôkazov nebol vykonaný v súlade s ust. § 129 O. s. p. Aj napriek tomuto zisteniu odvolacieho súdu z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že súd prvého stupňa vyvodzoval skutkové zistenia, na ktorých založil právne posúdenie veci z uvedených listín. Prvostupňový súd k dôkazom, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom, neumožnili účastníkom konania sa k týmto dôkazom vyjadriť, čím došlo k porušeniu ich práv na spravodlivý súdny proces a k odňatiu práva konať pred súdom. Keďže konanie prvostupňového súdu vykazuje procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, než napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi 413,89 eur v splátkach a súvisiaci výrok o trovách účastníkov konania zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S prihliadnutím na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť takéto rozhodnutie odvolací súd sa už nezaoberal ďalšími námietkami žalovaného v odvolaní. Bude úlohou prvostupňového súdu v ďalšom konaní riadne si zabezpečiť všetky listiny, na základe ktorých bude odvodzovať svoje skutkové zistenia, tieto listiny použiť ako dôkaz v súlade s ust. § 129 ods. 1 O. s. p., umožniť účastníkom konania sa ku všetkým dôkazom podľa § 123 O. s. p. vyjadriť, pripojiť si spis Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C/261/2010 a na základe správne vykonaných dôkazov ustáliť skutkový stav a vo veci v rozsahu zrušenia rozhodnutia prvostupňového súdu (413,89 eur) rozhodnúť.

Žalobkyňa následne podaním doručeným súdu dňa 29.6.2012 žiadala rozšíriť žalobu tak, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1058,36 eur za obdobie od 1.4.2011 do 31.12.2011, a za rok 2012 za obdobie od 1.1.2012 do 30.6.2012. Následne podaním doručeným súdu dňa 15.10.2012 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1011,92 eur za obdobie od 1.4.2011 do

30.7.2012 a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd na pojednávaní dňa 21.2.2013 pripustil zmenu žaloby tak, ako to žiadala žalobkyňa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom žalovaného, oboznámením sa so žalobou, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22. 02. 2011 č. k. 4C/261/2010-34, písomnými podaniami účastníkov konania, a to najmä písomným podaním žalobkyne doručeným súdu dňa 29.6.2012 spolu s prílohami a to pokladničnými dokladmi SIPO II za obdobie 0411, obdobie 0511, obdobie 0611, obdobie 0711, obdobie 0811, obdobie 0911, obdobie 1011, obdobie 1111, obdobie 1211, obdobie 0112, obdobie 0212, obdobie 0312, obdobie 0412, obdobie 0512, obdobie 0612, príjmovými pokladničnými dokladmi č. 5000/1, č. 6677/11, č. 2402/11, č. 2750/11, č. 7089/11, č. 1586/11, č. 864/11, č. 139/12, č. 210/12, č. 269/12, č. 368/12, č. 495/12, poštovými poukazmi č. 2137, č. 5814, č. 5815, č. 5873, č. 10844, č. 20118, č. 39, č. 247, č. 165, č. 20719, č. 355, č. 2155, č. 398, č. 42, č. 216. Ďalej písomným podaním žalovaného zo dňa 3.10.2012 spolu s prílohou mesačným zálohovým predpisom z 28.10.2011, poštovými poukazmi č. 106, 39, 2155, 355, 20719, 216, 42, 398, 7096, 5512, 11015, 5814, 5815, 2137, 20118, 10844, 5873, 165, 247. Ďalej písomným podaním žalobkyne doručeným súdu dňa 15.10.2012 s prílohami, a to záznamom o odovzdaní bytu zo dňa 31.7.2012, nájomnou zmluvou zo dňa 1.4.2011, mesačným zálohovým predpisom platieb zo dňa 1.7.2012, platobným dokladom SIPO II. za obdobie 0712, poštovým poukazom č. 5512, faktúrou za elektrinu vyhotovenú dňa 6.5.2012, listom SPP, a.s. zo dňa 23.5.2012 adresovaným žalobkyňi. Ďalej písomným podaním žalovaného zo dňa 3.10.2012 a zo dňa 16.1.2014 s prílohou - zálohovým predpisom platieb z 28.10.2011, písomným podaním žalobkyne zo dňa 9.12.2013 s prílohami, a to vyúčtovaním nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2011, vyúčtovaním nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2012, mesačným zálohovým predpisom platieb platným od 1.7.2012, faktúrou za elektrinu za obdobie 2011/2012, faktúrou za plyn za obdobie 2011/2012, záznamom o odovzdaní bytu, dokladom o zaplatení nedoplatku na nájomnom za rok 2013, uznaním dlhu zo dňa 29.11.2010, ďalej listom T. T. M., L., L. XXXX/XX, XXX XX W. zo dňa 17.9.2013 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že odo dňa 1. 04. 2011 sa stala výlučnou vlastníčkou bytu, ohľadne ktorého podala proti žalovanému žalobu o úhradu dlžnej čiastky. Mestským bytovým podnikom vo Vranove nad Topľou bolo žalobkyňi oznámené, že je s nimi v právnom vzťahu a má vyrovnať platby za nájom a služby spojené s užívaním bytu, ako aj ostatné platby a ostatné poplatky. Ak s ňou býva žalovaný, tento sa má so žalobkyňou vyrovnať, pretože s ním už nie sú v právnom vzťahu. Medzi účastníkmi konania dochádzalo k nezrovnalostiam ohľadne platieb, pretože žalovaný tvrdil, že on by mal platiť vlastne iba 1/4, pretože okrem nich v byte bývajú aj deti, na ktoré platí výživné a táto suma by sa mala odpočítať od jeho dlhu, pretože suma výživného má slúžiť aj na úhradu bývania pre deti. Väčšiu časť bytu užíva žalovaný. Od 01. 04. 2011 zaplatila žalobkyňa za nájom a služby spojené s užívaním bytu mesačne celkovú sumu 269,52 eur. Súčasne od žalovaného žiada, aby mi k jej rukám platil mesačne po 134,76 eur, teda polovicu nájomného, úhrad spojených s užívaním bytu ako aj odpadu. Neskôr žalobkyňa uviedla, že žalovaný jej dlhuje celkove sumu, ako požiadala o pripustenie zmeny, teda za obdobie od 01. 04. 2011 do 30. 07. 2012 sumu 1.011,92 eur s tým, že tento sa sám rozhodol. Teda za obdobie od 01. 04. 2011 do konca mesiaca január 2012 jej za každý mesiac uhradil sumu po 54,72 eur. Potom sa sám rozhodol, že bude prispievať po 80 eur a túto sumu platil od 01. 02. 2012 do 31. 07. 2012. Tieto sumy uhradil, zvyšné sumy neuhradil. Žalobkyňa žiadala o úhradu za nájomné, služby spojené s užívaním bytu. Žalovaný si sumu 54,72 vypočítal ako jednu štvrtinu z nájomného a to z nájomného, ktoré činilo sumu 218,88 eur, avšak bolo potrebné platiť ešte štyri eurá za elektrinu, 6 eur plyn, odpad raz štvrťročne po 21,90, ktorú sumu však žalovaný neuhradil. Vyúčtovanie, ročné vyúčtovanie koniec koncov bolo pripojené jednak k spisu, ako sa už vyjadroval aj sám žalovaný, žalobkyňa mu toto ročné zúčtovanie aj poskytla. Žalovaný užíval jednak obývačku, spálňu, žalobkyňa bola v detskej izbe, potom užíval pochopiteľne aj kuchyňu ako aj ostatné zariadenia, chodbu, kúpeľňu, WC. Žalobkyňa s deťmi bývala v najmenšej detskej izbe. Potom, keď prestal platiť, mu túto skutočnosť vytykala, nezačala užívať viac, rozhodla sa odísť preč. Tam boli tie veci, ktoré sú na fotografiách, uložené v jednej izbe, žalobkyňa ich tam dala, pretože nemala kde, keďže žalobca užíval v podstate celý byt. V júli 2012 bol zvýšený nájom na sumu 227,12 eur ktorý mu doručila. Potvrdila, že žalovaný jej uhradil od apríla 2011 do januára 2012 9x po 54 eur, teda sumu 492,40 eur a od februára 2012 do augusta 2012 7x 80 eur, teda sumu 560,- eur.

Žalovaný vo výpovedi potvrdil pravdivosť výpovede žalobkyne pokiaľ sa týka skutočnosti, že sa stala výlučnou nájomníčkou bytu, ale nezabezpečila mu náhradné ubytovanie. Žalovaný si nemôže zaobstarať byt, preto je nútený bývať u žalobkyne, kde užíva len spálňu o rozmeroch 3,5 x 4 m, kúpeľňu

a WC. Kuchyňu v podstate neužíva, pretože žalobkyňa urobila z kuchyne sklad, kde nanosila rôzne veci, balíky, o čom súdu predkladá fotografický materiál. Aj do spálne nanosila nejaké veci, žalovaný teda neužíva byt tak, ako by mal. Od 01. 04. 2011 doposiaľ uhradil päťkrát po 54,72 eur, viac peňazí neuhradil. Byt užíva vo veľmi sťažených podmienkach, žalobkyňa pobrala z kuchyne veci, chce byt odpredať resp. vymeniť a odsťahovať sa z tohto bytu a aj z toho dôvodu pobalila veci do balíkov tak, ako je to zrejme z predloženého fotografického materiálu. Žalovaný nemá z čoho platiť a nevie, prečo by mal platiť za polovicu bytu, keď ho užíva v takých podmienkach. Neskôr žalovaný uviedol, že potvrdzuje skutočnosť, že platil žalobkyni po 54,72 od 01. 04. 2011, pretože som si to takto vypočítal s tým, že od 29. 02. 2012 do 23. 08. 2012 platil po 80 eur mesačne. Najprv platil po 54,72, vypočítal si to na základe nájomného, ktoré platila manželka, čo mu povedala pracovníčka Mestského bytového podniku, že je štvrtá osoba, potom dával 80 eur. Od apríla 2011 do januára 2012 hradil po 54,72 eur, teda uhradil 9x 54,72, spolu sumu 492,40. Od februára 2012 do augusta 2012 som mesačne uhrádzal po 80 eur a to 7x po 80 eur, spolu 560,- eur. Toto začal uhrádzať potom, čo si vyžiadal platový výmer a kde mu bolo uvedené, že sa platí 62,30 eur. Teda celkove uhradil sumu 1.052,40 eur. Pokiaľ sa týka užívania bytu, trvá na tom, že užíval iba spáľňu s tým, že pochopiteľne časť spoločných priestorov, kúpeľňu, sociálne zariadenie. Kuchyňa bola vybrakovaná, podobne bolo s obývačkou, obývačku neužíval. Ak sa zistí, že je dlžný nedoplatok na plyne, elektrine, je ochotný žalobkyni túto sumu doplatiť.

Z rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22. 02. 2011 č. k. 4C/261/2010-34, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 23. 03. 2011 vyplýva, že týmto rozsudkom bolo zrušené právo spoločného nájmu bytu účastníkov tohto konania a to teraz žalobkyne a žalovaného k bytu číslo X pozostávajúceho z troch izieb, kuchyne a príslušenstva na 2. poschodí v bytovom dome číslo XXX/XX na P. C. F. F. M. A.. Súd súčasne určil, že výlučnou nájomníčkou bytu zostáva naďalej žalobkyňa. Žalovaný bol povinný vyššie uvedený byt vypratať v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu žalobkyňou.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 29.6.2012 žalobkyňa uviedla, že žiada, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1058,36 za obdobie od 1.4.2011 do 31.12.2011, a za rok 2012 za obdobie od 1.1.2012 do 30.6.2012. Za rok 2011 mal zaplatiť po 134,76 X 9 = 1212,84 eur, avšak zaplatil 54,72 X 9 = 492,48 eur celkom za rok 2011 dlhuje žalobkyni sumu 742,26 eur. Za rok 2012 mal zaplatiť január, február, marec a apríl po 134,72 eur a mesiac máj 114,72 a mesiac jún 114,72 + 2,50 eur zvýšenie (plyn) = 117,22 celkom takto mal zaplatiť 770,82 eur a zaplatil január 54,72 eur, február, marec, apríl máj a jún po 80 eur mesačne = 454,72 eur. Dlhuje tak za rok 2012 sumu 316,10 eur. Spolu od 1.4.2011 do 30.6.2012 žalovaný na nájmomnom dlhuje žalobkyni sumu 1058,36 eur.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 15.10.2012 žalobkyňa uviedla, že spresňuje svoju žalobu, plne sa pridrižiava svojho rozšírenia žaloby podaného na súd dňa 29.6.2012 s tým, že žalovaný do 30.6.2012 dlhoval na nájmomnom sumu 1058,36 eur. V mesiaci júl však ešte bývala v byte s tým, že nájmomné bolo zvýšené na sumu 227,12 eur. Žalovaný jej potom mal dať ešte polovicu nájmomného v sume 113,56 eur, avšak v mesiaci august jej za bývanie zaslal ešte 80 eur, čiže zostáva tak dlh v sume 33,56 eur za mesiac júl. K lístku o nájme za mesiac jún 2011 a jún 2012 kde je nižšia výsledná suma, čiže mala tam preplatky na ktorých sa žalovaný nepodieľal a to z dôvodu, že platil vlastne len za bývanie a neplatil za elektriku ani za plyn. Žiadala preto, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1011,92 eur do 30.7.2012.

Z písomného podania žalobkyne zo dňa 9.12.2013 je zrejme, že žalobkyňa žiada súd, aby nebral do úvahy preplatky, na ktorých sa žalovaný nepodieľal, keďže platil len veľmi malú čiastku za bývanie a neplatil za elektrinu ani za plyn.

Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 3.10.2012 uviedol, že žiada súd, aby zhodnotil túto skutočnosť, že bývala manželka žiada, aby platil polovicu nájmomného, lenže nájmomná zmluva s ním bola zrušená, takže v byte bol ako spolubývajúci 1 osoba. Podľa mesačného zálohového predpisu platieb, ktoré mu dalo mesto Vranov nad Topľou na meno p. P. T.- spolubývajúci, č. bytu XXX, adresa: C. XXX/XX, jeho pevná platba nájmomného spolu je 62,30 eur. Najprv platil 54, 72 eur, vypočítal si to na základe nájmomného, ktoré platila manželka, čo mu povedala pracovníčka mestského bytového podniku, že je štvrtá osoba v byte. Potom dával 80 eur, lebo nevedel zálohové platby za elektrinu a plyn. Platby žalovaného boli nasledovné: Od apríla 2011 do januára 2012 mesačne uhrádzal 54,72 eur (9 x 54,72 = 492,40 eur). Od februára 2012 do augusta 2012 mesačne uhrádzal 80 eur (7x 80 = 560 eur), pretože k sume prirátal približný poplatok za elektrinu a plyn. Podľa výmeru, mala byť jeho platba 62,30 eur/mesačne (16 mes. x 62,30 = 996,8 eur),

čo si písomne vyžiadal až v novembri 2011. V skutočnosti teda uhradil $492,40 + 560 = 1052,40$ eur, čo znamená, že zaplatil o 55,60 eur viac. To všetko sú zálohové platby. Nevie, aké bolo ročné vyúčtovanie, či bol preplatok alebo nedoplatok na nájomnom. Žiada okresný súd, aby mu bývalá manželka vrátila sumu pripadajúcu na jednu osobu (1/4) ak bol preplatok, ak bol nedoplatok, je ochotný nedoplatok na jednu osobu zaplatiť. Dosiaľ sa bývalá manželka nevyjadrila k ročnému vyúčtovaniu, ani ho nevidel. Osobne som žiadal pracovníčku mestského bytového podniku o kópiu ročného vyúčtovania, avšak odmietla ho poskytnúť z dôvodu, že vlastníkom bytu je manželka. Bývalá manželka mu nepredložila zálohové mesačné platby za elektrinu a plyn, zaplatil však nájomné vo vyššej sume (80 eur/mesačne). Tiež nevie aké bolo vyúčtovanie. Za elektrinu a plyn je ochotný doplatiť zálohy na jednu osobu, tiež z ročného vyúčtovania si žiada, aby mu bývalá manželka vyplatila preplatok na jednu osobu, ak bol nedoplatok, zaplatí jej spotrebu na jednu osobu. Dosiaľ toto ročné vyúčtovanie nevidel. Poplatok za komunálny odpad na jednu osobu zaplatil 25.júna 2012.

V písomnom podaní zo dňa 16.1.2014 žalovaný uviedol, že čo sa týka platieb za byt a inkasných poplatkov, je ochotný platiť 1/4 poplatkov za plyn a elektrinu a nájomné za byt 62,30 eur mesačne a to za priestory, ktoré využíval, t.j. spáľňa, kuchyňa, chodba+sociálne zariadenie, ktoré mu vypočítali na Mestskom Bytovom Podniku. Vychádza to na $12,66+62,30=74,96$ eur.

Z listu správcu JUDr. Jána Ninčáka, MBA, Mierová 2529/87, 066 52 Humenné zo dňa 17.9.2013 je zrejmé, že v súčasnej dobe správca nemá možnosť predložiť požadované dokumenty. Uvedené nemôže poskytnúť aj z dôvodu, že predchádzajúci správca JUDr. Róbert Rovňák neodovzdal správcovský spis a súvisiace dokumenty v kompletnej zostave.

Ako vyplýva z uznania dlhu zo dňa 29.11.2010 žalovaný uznal svoj záväzok voči veriteľovi Mestský bytový podnik, a.s., Ul. Mlynská 1480, 093 01, Vranov nad Topľou vzniknutý z titulu nezaplatenia nájomného a úhrad za služby spojené s užívaním bytu č. X v dome s.č. XXX na P. C. F. F. M. A. za mesiace apríl až november 2010 v sume 825,52 eur.

Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník v platnom znení, ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Ako vyplýva z § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

V zmysle § 456 prvej vety OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Predpokladom vzniku zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia podľa vyššie uvedeného ustanovenia § 454 OZ je existencia zákonnej alebo zmluvnej povinnosti na plnenie na jednej strane u toho, za koho sa plnilo a na druhej strane neexistencia takejto povinnosti u toho, kto v skutočnosti plnil. Ide napríklad o prípad, kedy iba jeden z rozvedených manželov platí nájomné, hoci byt užívajú spoločne. Za obohateného sa považuje ten, za koho sa plnilo.

Podstata zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. K vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je vždy potrebné splnenie základných predpokladov, a to zistenie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, majetková ujma iného subjektu, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmom druhého subjektu.

Plnením bez právneho dôvodu je aj užívanie cudzieho bytu bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec; prospech vzniká tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie bez toho, aby za to platil náhradu a bez toho, aby sa jeho majetkový stav zmenšil o prostriedky vynaložené inak v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. Takýto užívateľ nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívania cudzej veci vrátiť, a preto je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, ktorá musí zodpovedať finančnému oceneniu prospechu,

ktorý účastníkovi užívaním veci vznikol. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci i s prihliadnutím k druhu právneho dôvodu, ktorým sa spravidla právo užívania veci realizuje; najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, a preto výška náhrady by mala zodpovedať obvyklému nájomnému, ktoré by bol ako nájomca za bežných okolností povinný platiť, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právo spoločného nájmu bytu účastníkov tohto konania k bytu číslo X pozostávajúceho z troch izieb, kuchyne a príslušenstva na 2. poschodí v bytovom dome číslo XXX/XX na P. C. F. F. M. A. bolo rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22. 02. 2011 č. k. 4C/261/2010-34, zrušené a výlučnou nájomníčkou predmetného bytu ostala naďalej žalobkyňa. Žalovaný naďalej užíva predmetný byt spolu so žalobkyňou, čo aj sám potvrdil vo svojej výpovedi.

Žalobkyňa žiada od žalovaného bezdôvodné obohatenie za obdobie od 1.4.2011 do 30.7.2012 celkovo v sume 1.011,92 eur.

Žalovaný za uvedené obdobie žalobkyni uhradil od apríla 2011 do januára 2012 sumu 547,20 eur (10x54,72 eur) a od februára 2012 do augusta 2012 sumu 560 eur (7x80 eur). Teda spolu žalovaný žalobkyni zaplatil sumu 1107,20 eur. Vyššie uvedené je zrejme poštových poukazov, kde odosielateľom je žalovaný a adresátom žalobkyňa pod podacím číslom 39 zo dňa 21.12.2011, č. 2155 zo dňa 27.1.2012, č. 355 zo dňa 29.2.2012, č. 20719 zo dňa 29.3.2012, č. 216 zo dňa 25.4.2012, č. 42 zo dňa 21.5.2012, č. 398 zo dňa 20.6.2012, č. 7096 zo dňa 20.7.2012, č. 5512 zo dňa 23.8.2012, č.11015 zo dňa 30.4.2011, č. 5814 zo dňa 30.5.2011, č. 5815 zo dňa 30.5.2011, č. 2137 zo dňa 28.6.2011, č. 20118 zo dňa 29.7.2011, č. 10844 zo dňa 27.8.2011, č. 5873 zo dňa 27.9.2011, č. 165 zo dňa 28.10.2011, č. 247 zo dňa 28.11.2011.

Podľa názoru súdu by sa žalovaný mal na platne nájomného podieľať vo výške 1/2 nájomného, nakoľko uvedené sa odvíja od skutočnosti, akú časť predmetnej nehnuteľnosti žalovaný užíval. Nakoľko sa jedná o trojizbový byt a žalobkyňa tvrdí, že žalovaný užíval dve izby a ona s deťmi iba jednu, pričom žalovaný tvrdí, že užíval iba jednu izbu a žalobkyňa s deťmi užívala dve izby a z vykonaného dokazovania nedalo sa jednoznačne určiť, v akom rozsahu ten ktorý účastník predmetnú nehnuteľnosť užíval, je podľa názoru súdu žalovaný povinný uhradiť 1/2 nájomného. O výške tohto nároku súd rozhodol s poukazom na § 136 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

Pokiaľ sa jedná o poplatky spojené s užívaním bytu, tieto sú vyrátavané na počet osôb v domácnosti. Ako je zrejme z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.4.2011 až 31.12.2011 a za obdobie 1.1.2012 až 31.7.2012, poplatky spojené s užívaním bytu boli rozrátané na 3 osoby. Súd je preto toho názoru, že žalovaný je povinný uhradiť náklady spojené s užívaním bytu v rozsahu 1/3 vyúčtovaných nákladov.

Pokiaľ sa jedná o poplatky zálohovo platené za elektrinu, plyn a rozhlas a TV, nie je možné uplatniť ani jedno z pravidiel použitých vyššie, súd je preto toho názoru, že uvedené platby má hradiť každý z dospelých členov domácnosti, teda v danom prípade po 1/2 platieb.

Z predloženého vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.4.2011 až 31.12.2011 je zrejme, že uhradená nájomné za uvedené obdobie predstavovalo spolu sumu 1048,86 eur. Z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.1.2012 až 31.7.2012 vyplýva, že nájomné za uvedené obdobie bolo uhradené vo výške 815,78 eur. Spolu uhradené nájomné za celé obdobie, za ktoré žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 1864,64 eur. Súd je toho názoru, že žalovaný je povinný žalovanej vydať bezdôvodné obohatenie v rozsahu 1/2 uhradeného nájomného, teda v sume 932,32 eur.

Pokiaľ ide o nárok na bezdôvodné obohatenie za žalobkyňou platené služby spojené s užívaním bytu, podľa vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.4.2011 až 31.12.2011 predstavovali reálne náklady na tieto služby 669,44 eur. Podľa vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie 1.1.2012 až 31.7.2012 predstavovali reálne náklady na tieto služby za uvedené obdobie 759,91 eur. Súd vychádzal z kolonky skutočných nákladov, preto už ďalej nezohľadňoval preplatky a nedoplatky, ktoré vyplývali z hradenia dopredu stanovených platieb podľa platobných

výmerov. Spolu tieto náklady predstavujú sumu 1429,35 eur. Súd je toho názoru, že žalovaný je povinný žalovanej vydať bezdôvodné obohatenie v rozsahu 1/3 nákladov za služby spojených s bývaním za obdobie, za ktoré žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia, teda v sume 476,45 eur.

Ako vyplýva z platobných dokladov SIPO II za obdobie apríl 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 4 eurá a za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za obdobie máj 2011 žalobkyňa uhradila za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za obdobie jún 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 4 eurá, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu mala preplatok 143,84 eur a za plyn 4,87 eur, za obdobie júl 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie august 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie september 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie október 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie november 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie december 2011 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie január 2012 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie február 2012 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie marec 2012 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie apríl 2012 žalobkyňa uhradila za plyn 6 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur, za obdobie máj 2012 žalobkyňa uhradila za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za obdobie jún 2012 žalobkyňa uhradila za plyn 11 eur, za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu mala preplatok 177,29 eur a za plyn 22,96 eur, za obdobie júl 2012 žalobkyňa uhradila za rozhlas a TV sumu 4,64 eur, za elektrinu 40 eur.

Spolu za obdobie, za ktoré žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa uhradila za plyn, elektrinu a rozhlas a TV spolu sumu 593,24 eur.

Od uvedenej sumy súd odpočítal preplatok za elektrinu v sume 197,59 eur za obdobie od mája 2011 do mája 2012 podľa faktúry č. 2110531768 vystavenej dňa 6.5.2012.

Zároveň od uvedenej sumy odpočítal preplatok za plynu v sume 22,96 eur za obdobie od mája 2011 do mája 2012 podľa faktúry č. 7442106679 zo dňa 23.5.2012.

Spolu uhradené platby za plyn, elektrinu a rozhlas a TV za celé obdobie, za ktoré žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 372,69 eur. Súd je toho názoru, že žalovaný je povinný žalovanej vydať bezdôvodné obohatenie v rozsahu 1/2 týchto nákladov za obdobie, za ktoré žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia, teda v sume 186,35 eur.

Spolu výška bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 1595,12 eur (932,32 eur+476,45 eur+186,35 eur). Keďže, ako už bolo uvedené vyššie, spolu žalovaný žalobkyni zaplatil sumu 1107,20 eur, uvedenú sumu bol potrebné odpočítať od sumy bezdôvodného obohatenia. Na základe uvedeného je tak žalovaný povinný žalobkyni uhradiť za obdobie od 1.4.2011 do 30.7.2012 bezdôvodné obohatenie v sume 487,92 eur.

Súd v predmetnej veci vychádzal iba z dôkazov účastníkmi predložených, ktoré boli relevantné pre rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovaného, jeho exekúciám, vyživovacej povinnosti, zárobkovým možnostiam a schopnostiam, súd mu povolil sumu uvedenú vo výrokovej časti tohto rozsudku uhradiť v primeraných 50,- eurových mesačných splátkach.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 1.011,92 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 487,92 eur spolu s príslušenstvom. Úspech žalobkyne tak predstavoval 48,22 % a neúspech 51,78 %. V danom prípade sa jedná o približne rovnaký úspech oboch účastníkov, zároveň sa obaja účastníci práva na náhradu trov konania zriekli, vzhľadom k tomu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.